

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 526

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 iulie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 530 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și ale art. 4 alin. (2) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice	2-3	Decizia nr. 705 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	10-11
Decizia nr. 531 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1169 din Codul civil	4	Decizia nr. 707 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	11-12
Decizia nr. 532 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5-6	Decizia nr. 708 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 631 din 29 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6-7	Decizia nr. 711 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 704 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin.(1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	8-9	Decizia nr. 713 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 530

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și ale art. 4 alin. (2) lit. I) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și ale art. 4 alin. (2) lit. I) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 1.723/197/2007.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale, întrucât este dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, acesta fiind un aspect al vieții intime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.723/197/2007, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și ale art. 4 alin. (2) lit. I) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate, care impun existența unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile de încuviințare a schimbării sexului, contravin normelor constituționale invocate, întrucât „respectarea vieții private presupune dreptul de a întreține și de a stabili relații cu celelalte ființe umane, în special în domeniul afectiv pentru dezvoltarea și împlinirea propriei personalități în vederea stabilirii de relații afective, sexuale și sociale. Prin urmare este o decizie personală privind viața sa privată, iar necesitatea cererii pronunțării justiției care ține de

viața privată a persoanei nu poate fi considerată decât ca o imixtiune a justiției, cu încălcarea dreptului individual la viață privată”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că mențiunile ce se înscriu în actele de stare civilă ale unei persoane în baza unei hotărâri judecătorești țin exclusiv de natura juridică a actelor de stare civilă, și, drept urmare, nu poate fi vorba de amestecul unei autorități în viața intimă a unei persoane câtă vreme schimbarea sexului constituie opțiunea persoanei în cauză.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, fiind contrare dreptului fundamental la viața intimă, familială și privată. Astfel, condiționarea dreptului persoanei fizice de a dispune de ea însăși de obținerea încuviințării prealabile prin hotărâre judecătorească a schimbării sexului este contrară art. 26 din Constituție. În acest sens, este invocată jurisprudența Curții Constituționale care a statuat că dreptul persoanei de a dispune de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri, trebuie să constituie obiect de ocrotire din partea autorităților. Se arată că în jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că noțiunea de viață privată este o noțiune cu un conținut mai larg. Ea cuprinde integritatea fizică și morală a persoanei și uneori poate să înglobeze aspecte ale identității fizice și sociale ale unui individ. Elemente cum ar fi identificarea sexuală, numele, orientarea sexuală și viața sexuală țin de sfera protejată de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, instituirea controlului judiciar în această materie contravine obligației autorităților publice de a respecta și a ocroti viața intimă, familială și privată, respectiv a dreptului persoanei de a dispune de ea însăși.

În plus, se consideră că ar fi necesară emiterea unui act normativ care să reglementeze această problemă care nu este abordată unitar în rândul statelor europene și care a făcut obiectul unor procese aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului și Curții de Justiție a Comunităților Europene, acestea pronunțându-se în favoarea căsătoriilor transsexualilor în conformitate cu noua lor identitate sexuală și în favoarea modificării actelor de stare civilă și a altor documente utilizate în viața de toate zilele ca urmare a unei operații de schimbare de

sex. Este invocată, în sensul celor arătate mai sus, jurisprudența Curții Europene (Cauzele *Christine Goodwin și Royaume Uni contra Marii Britanii*, cazul *K.B. contra Agenției Naționale pentru Serviciile de Sănătate și Secretarului de Stat pentru Sănătate din Marea Britanie*, recurs prealabil, 7 ianuarie 2004).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 11 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (2) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 15 iulie 2003.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996: „*În actele de naștere și, atunci când este cazul, în cele de căsătorie sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, în următoarele cazuri:*

[...]

i) schimbarea sexului, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești.”;

— Art. 4 alin. (2) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003: „*(2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 44 lit. i) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și ale art. 4 alin. (2) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 1.723/197/2007.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

[...]

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia.”

Dispozițiile constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, coroborat cu art. 34 alin. (1) privind dreptul la ocrotirea sănătății, și ale art. 26 referitor la viața intimă familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textele de lege criticate reglementează situația în care în actele de naștere și, atunci când este cazul, în cele de căsătorie sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, și anume când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia.

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin art. 22 alin. (1), art. 26 și art. 34 alin. (1) din Constituție, întrucât dreptul persoanei cu privire la schimbarea sexului este o decizie personală privind viața sa privată, pentru care nu este necesară o hotărâre judecătorească.

Analizând aceste critici, Curtea constată că ele sunt neîntemeiate. Mențiunile ce se înscriu în actele de stare civilă în temeiul unei hotărâri judecătorești țin exclusiv de natura juridică a acestor acte, precum și de statutul juridic al persoanei, având ca scop o corectă evidență a populației. Având în vedere acest regim al actelor de stare civilă, Curtea reține că încuviințarea schimbării sexului prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă este necesară pentru înscrierea mențiunilor referitoare la modificarea intervenită în starea civilă a persoanei, astfel că nu poate fi vorba de intervenția instanțelor judecătorești în viața intimă a unei persoane, așa cum susține autorul excepției, acesta rămânând să decidă asupra hotărârii luate.

Așadar, schimbarea sexului constituie o opțiune a persoanei în cauză, cu efecte însă asupra statutului său social care țin de ordinea publică.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 531

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1169 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1169 din Codul civil, excepție ridicată de Mircea Vlăduț și Maria Vlăduț în Dosarul nr. 28.535/299/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, întrucât aspectele criticate vizează aplicarea și interpretarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 28.535/299/2005, **Curtea de Apel București, Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1169 din Codul civil**, excepție ridicată de Mircea Vlăduț și Maria Vlăduț într-un proces având ca obiect constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege sunt neconstituționale, întrucât au formulat o cerere de chemare în judecată prin care au solicitat instanței să constate nulitatea absolută a unui act de vânzare-cumpărare, iar instanța de judecată, în temeiul art. 1169 din Codul civil, a respins acțiunea motivându-și soluția prin faptul că nu au făcut dovada cauzei ilicite.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că accesul liber la justiție se realizează în condițiile legii, dar și cu concursul părții interesate în administrarea

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1169 din Codul civil, excepție ridicată de Mircea Vlăduț și Maria Vlăduț în Dosarul nr. 28.535/299/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

probelor, judecătorul având obligația de imparțialitate pentru a asigura caracterul obiectiv al judecății.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1169 din Codul civil este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 1169 din Codul civil sunt constituționale. Arată că acestea nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi. Totodată, consideră că dispozițiile constituționale ale art. 21 și 124 nu au incidență în prezenta cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 1169 din Codul civil, potrivit cărora „*Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească*”.

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 relative la accesul liber la justiție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea vizează modul în care instanța de judecată a aplicat dispozițiile legale criticate în speța dedusă judecății, chestiune care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează competenței instanței de contencios constituțional, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 532

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr.18/1991, excepție ridicată de Ernest Markovits în Dosarul nr. 8.275/337/2006 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.275/337/2006, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Ernest Markovits.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât îngreudește posibilitatea cetățenilor străini de a-și apăra dreptul de proprietate și de a beneficia de plenitudinea acestui drept.

Judecătoria Zalău apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că scopul Legii nr. 18/1991 a fost acela de a statornici măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor art. 44 alin. (2)—(4) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul cuprins: *„Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară, pot face cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, prevăzute la art. 45, care le-au aparținut în proprietate, dar numai până la limita prevăzută la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, pentru terenurile agricole, și nu mai mult de 30 ha de familie, pentru terenurile cu destinație forestieră, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3)—(9).”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2)—(4) privind garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 48 din Legea nr. 18/1991 în cauze având o motivare similară celei din prezentul dosar. Astfel, prin Decizia nr. 153 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 6 martie 2008, respingând excepția, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 18/1991 au ca scop reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestuia, în favoarea foștilor cooperatori, a moștenitorilor acestora și a altor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari asupra terenurilor ce constituie fondul funciar al României.

Dreptul de proprietate al acestor persoane este reconstituit sau, după caz, constituit, în temeiul și în condițiile legii. În acest context, legea prevede categoriile de persoane îndreptățite a formula cererile de reconstituire a dreptului de proprietate, dispozițiile art. 48 stabilind posibilitatea de a solicita reconstituirea și de către cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și de foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară. Așadar, având în vedere obiectul de reglementare al legii — proprietatea funciară — și scopul declarat al acesteia — retrocedarea către foștii proprietari sau moștenitorii acestora a dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de cooperativele agricole de producție sau de către stat —, reglementarea condițiilor în care operează această retrocedare, inclusiv sub aspectul persoanelor îndreptățite, constituie opțiunea legiuitorului. Condiționarea exercitării dreptului de a formula cerere de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de calitatea de cetățean român reprezintă o astfel de opțiune, ce este pe deplin constituțională.

Astfel, dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, deși nu mai prevăd *in terminis* interdicția dobândirii dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care

aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

Potrivit normei constituționale, una dintre modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate asupra terenurilor de către cetățenii străini sau apatrizi este moștenirea legală, ceea ce presupune că aceștia pot dobândi terenuri în condițiile dreptului comun (art. 650 și următoarele din Codul civil), Legea nr. 18/1991 fiind o lege specială ce are ca destinatari doar pe cetățenii români.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Ernest Markovits în Dosarul nr. 8.275/337/2006 al Judecătoriei Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 29 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steel Petrol” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.222.170/111/C/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.222.170/111/C/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

Pe de altă parte, legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de proprietari. Prin urmare, nu se pot invoca, în aplicarea prevederilor Legii nr. 18/1991, garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în persoana reclamantilor, câtă vreme aceștia nu sunt titulari ai acestui drept ce urmează a se naște ulterior.

Considerentele care au justificat adoptarea acestei soluții își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât se impune menținerea ei.

a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steel Petrol” — S.R.L. din Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat nu oferă opțiune judecătorului chemat să soluționeze deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, acesta fiind obligat să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală. Or, în condițiile în care nu au fost administrate toate probele care să permită judecătorului adoptarea unei hotărâri juste, admiterea provizorie a creanțelor poate avea consecințe grave și ireversibile, respectiv intrarea în faliment a debitorului. Pe de altă parte, intervalul de timp dintre momentul în care debitorului îi este comunicat tabelul preliminar de creanțe și momentul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe este, fizic, insuficient pentru debitor în scopul pregătirii apărării, fapt ce este de natură a împieta asupra dreptului său la un proces echitabil.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate

fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut: *„La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, creanțele, în mod provizoriu, la masa credală, atât în ceea ce privește deliberările, cât și repartițiile.”*

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21, 24 și 126.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au ca scop, ca de altfel întreaga procedură instituită prin Legea nr. 85/2006, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În acest context, reglementarea prin lege a obligației judecătorului-sindic de a soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau de lichidator în tabelul preliminar de creanțe, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe, constituie expresia

uneia dintre caracteristicile definitorii ale procedurii insolvenței, și anume celeritatea în realizarea scopurilor declarate mai sus. În absența unei atari dispoziții de lege, procedura, care de regulă are caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori ce vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe, ar fi cu mult întârziată, situație ce ar genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite între părțile implicate, persoane fizice sau comercianți, afectând grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

Însă Curtea constată că, deși procedura insolvenței pune accent pe o desfășurare rapidă a procesului, ea oferă, pe de altă parte, suficiente garanții procesuale părților implicate. Astfel, potrivit chiar textului de lege criticat, judecătorul-sindic va soluționa, la termenul stabilit pentru definitivarea tabelului de creanțe, contestațiile pentru care ar fi nevoie de administrarea unor probe, prin admiterea provizorie, iar nu definitivă a creanțelor contestate. Prin urmare, înscrierea unei astfel de creanțe în tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului are caracter provizoriu, putând fi modificată oricând pe parcursul derulării procedurii, ca urmare a completării probatoriului. Mai mult, dispozițiile art. 75 din Legea nr. 85/2006 prevăd că până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute. În această situație, judecarea contestației se va face de judecătorul-sindic, cu citarea tuturor părților interesate, iar până la judecarea irevocabilă a contestației, judecătorul-sindic va putea declara creanța sau dreptul de preferință contestat ca admis numai provizoriu.

O garanție procedurală în plus o constituie prevederile art. 12 din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora hotărârile judecătorului-sindic, care sunt definitive și executorii, pot fi atacate separat cu recurs, după o procedură stabilită prin dispozițiile art. 8 din aceeași lege.

Așa fiind, Curtea constată că, departe de a îngradi drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steel Petrol” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 2.222.170/111/C/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Scholtz Recycling” — SRL din Timișoara în Dosarul nr. 208.1/208/2007 al Judecătoriei Caransebeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 208.1/208/2007, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Scholtz Recycling” — SRL din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sancționează cu amendă operatorul de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorul vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului. Sancțiunea ar trebui aplicată persoanei fizice, conducător al respectivului vehicul, astfel cum este prevăzut și pentru vehiculele înmatriculate în alte state, când amenda contravențională se aplică în toate cazurile conducătorului auto. Se arată, totodată, că, în condițiile în care aplicarea amenzii contravenționale vizează neplata autorizației speciale de transport, nicio rațiune juridică nu justifică și plata autorizației respective, precum și imobilizarea vehiculului, aceste sancțiuni excedând cadrului contravențional stabilit de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și fiind în contradicție cu textele constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la garantarea dreptului de proprietate. De asemenea, se arată că este împiedicat excesul la justiție al contravenientului „prin însăși constrângerea de facto realizată prin imobilizarea pe loc a vehiculului”.

Judecătoria Caransebeș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece normele criticate „nu încalcă principiile constituționale”, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa. În plus, cu privire la critica art. 60 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, apreciază că nu poate fi reținută, deoarece imobilizarea vehiculelor în spații amenajate până la achitarea contravalorii autorizației speciale de transport „nu

echivalează cu o scoatere din patrimoniul proprietarului a bunului respectiv”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că textele de lege criticate, care stabilesc amenzi contravenționale pentru încălcarea unor dispoziții din ordonanța respectivă, nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât acestea se aplică uniform tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui discriminări pe considerente arbitrare. Totodată, arată că nici prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate, întrucât conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 41 alin. (1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (1): *„Transporturile efectuate cu vehicule a căror masă totală maximă admisă, masă maximă admisă pe osie și/sau ale căror dimensiuni maxime admise de gabarit depășesc limitele prevăzute în anexa nr. 2 se efectuează pe baza autorizației speciale de transport emise de administratorul drumului pe care se efectuează transportul, în condițiile stabilite prin reglementări specifice emise de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.”;*

— Art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5): *„(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă următoarele fapte: [...]*

d) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea masei totale și/sau a dimensiunilor maxime admise, fără autorizație specială de transport eliberată de administratorul drumului, se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 60.000.000 lei, aplicată operatorului de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorului vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului; [...]

f) încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) prin efectuarea transporturilor cu depășirea masei maxime pe axe ce poate fi autorizată, fără autorizație specială de transport, se

sanctionează cu amendă de la 60.000.000 lei la 80.000.000 lei, aplicată operatorului de transport, astfel cum este menționat în licența de transport, sau deținătorului vehiculului, astfel cum este menționat în certificatul de înmatriculare a vehiculului; [...]

(2) Pentru încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1), precum și a restricțiilor de circulație instituite potrivit art. 44 alin. (2) contravenientul va plăti, pe lângă amenda contravențională, și contravaloarea autorizației speciale de transport. În aceste situații agentul constatator înscrie în procesul-verbal de constatare a contravenției obligația de plată a autorizației speciale de transport, calculată și eliberată potrivit prevederilor legale. Procesul-verbal devine titlu executoriu fără investire sau altă formalitate și cu privire la obligația de plată a autorizației speciale de transport. [...]

(5) Pentru încălcarea prevederilor art. 41 alin. (1) și a restricțiilor de circulație instituite potrivit art. 44 alin. (1) și (2) și sancționate potrivit alin. (1) lit. c), d), f) și g), vehiculul va fi immobilizat în spații amenajate pe rețeaua internă sau în punctele de trecere a frontierei până la achitarea contravalorii autorizației speciale de transport.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 alin. (1) teza întâi, potrivit căreia dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Se invocă, totodată, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție privind interzicerea discriminării și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind egalitatea în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Astfel, prevederile legale criticate nu sunt de natură a încălca principiul constituțional al egalității în drepturi, având în vedere că acestea se aplică tuturor operatorilor de transport care încalcă prevederile art. 41 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, fără privilegii și fără discriminări. Susținerea autorului excepției în sensul că există o diferențiere de tratament juridic după cum vehiculele în cauză sunt înmatriculate în România sau în străinătate nu poate fi reținută, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru situații de fapt diferite se poate stabili un tratament juridic diferit, când acesta este justificat în mod obiectiv și rațional.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1), precum și ale art. 60 alin. (1) lit. d) și f), alin. (2) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Scholtz Recycling” — SRL din Timișoara în Dosarul nr. 208.1/208/2007 al Judecătorei Caransebeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

Referitor la susținerea autorului excepției în sensul că normele legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, se constată că, prin Decizia din 2 decembrie 1985 a Comisiei Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauza *Svenska Management Gruppen AB împotriva Suediei*, cu privire la dreptul statelor de a percepe impozite sau alte contribuții, s-a stabilit că natura taxelor și a altor contribuții nu trebuie să fie discriminatorie, iar statele au o largă marjă de apreciere în stabilirea și colectarea lor. Totodată, Comisia a stabilit că statele trebuie „să realizeze un «echilibru just» între cerințele interesului general al comunității și cele ale protecției drepturilor fundamentale ale cetățenilor, precum și un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite”. În consecință, obligarea unei persoane la plata unei taxe nu este contrară dreptului la respectarea bunurilor sale decât dacă aceasta constituie pentru persoana respectivă „o sarcină excesivă sau îi înrăutățește în mod radical situația financiară”. În cauza dedusă judecării, obligarea contravenientului, pe lângă amenda contravențională, și la plata contravalorii autorizației speciale de transport nu este excesivă, având în vedere rațiunea instituirii acestei obligații, și anume desfășurarea traficului rutier în deplină siguranță.

În sfârșit, sancțiunile contravenționale prevăzute de textele de lege criticate nu aduc nicio atingere liberului acces la justiție, persoana contravenientă având deplina libertate să formuleze plângere, în condițiile legii, împotriva procesului-verbal de contravenție, iar în fața instanței de judecată, să beneficieze de toate garanțiile unui proces echitabil.

De altfel, în același sens Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 10 din 18 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 28 februarie 2005, și Decizia nr. 434 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 30 septembrie 2005, prin care a statuat, de principiu, că instituirea condițiilor de transport este „un atribut exclusiv al legiuitorului, care a reglementat regimul de circulație pe drumurile publice astfel încât desfășurarea traficului să aibă loc în deplină siguranță”. De asemenea, prin Decizia nr. 11 din 20 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 2 februarie 2004, Curtea a statuat că stabilirea unor contravenții în sarcina participanților la trafic pe drumurile publice „are ca scop prevenirea consecințelor negative în cazul încălcării reglementărilor privind regimul drumurilor”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 705

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Valeriu Mariș în Dosarul nr. 17.514/197/2007 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 17.514/197/2007, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție ridicată de Valeriu Mariș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale prin aceea că nu este respectat dublul grad de jurisdicție în materie penală. Astfel, instituția judecătorului delegat nu poate fi considerată ca reprezentând primul grad de jurisdicție, deoarece, cu ocazia instrumentării unei plângeri, nu sunt respectate garanțiile procesuale relative la dreptul la apărare și contradictorialitatea dezbaterilor.

Judecătoria Brașov, examinând mai întâi, din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă expresia „materie penală” din cuprinsul art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se circumscrie dispozițiilor Legii nr. 275/2006, apreciază că excepția invocată este nefondată. Arată că „în procedura contestării sancțiunilor disciplinare aplicate persoanelor aflate în executarea unor pedepse privative de libertate, reglementată de dispozițiile Legii nr. 275/2006, nu se impune instituirea a două grade de jurisdicție, nefiind în prezența unor dispoziții de natură penală”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile

criticate nu contravin normelor constituționale invocate. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins:

— art. 25 (Stabilirea regimului de executare a pedepselor privative de libertate) alin. (8): „*Hotărârea judecătorească este definitivă.*”;

— art. 26 (Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate) alin. (10): „*Hotărârea judecătorească este definitivă.*”;

— art. 38 (Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate) alin. (9): „*Hotărârea judecătorească este definitivă.*”;

— art. 74 (Plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină) alin. (8): „*Hotărârea judecătorească este definitivă.*”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dublul grad de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele internaționale invocate și în prezenta cauză. În acest sens sunt, de exemplu, deciziile nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, și nr. 1.005 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (8), art. 26 alin. (10), art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (8) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Valeriu Mariș în Dosarul nr. 17.514/197/2007 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 707

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dumitru Mirancea în Dosarul nr. 15.738/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.738/299/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Dumitru Mirancea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că norma criticată „creează o inegalitate între cetățeni”. Se arată că „nu se poate ca aceeași sancțiune să aibă consecințe diferite, în funcție de felul în care este aplicată — verbal sau scris”, precum și faptul că, „atâta timp cât nu se arată în ce condiții se aplică avertismentul verbal și în ce condiții se

aplică avertismentul scris, cetățeanul este lăsat la liberul arbitru al agentului de poliție”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii. În opinia instanței, „legiuitorul, prin codul rutier, a prevăzut sancțiuni complementare diferite față de gradul de pericol social diferit al contravențiilor la regimul circulației”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale deoarece nu încalcă normele din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 96: „(1) *Sanctiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplică prin același proces-verbal prin care se aplică și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, textul de lege criticat, care stabilește scopul sancțiunilor contravenționale complementare și modul de aplicare a acestora, nu instituie nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind în deplină

concordanță cu dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală privind egalitatea cetățenilor în fața legii.

În realitate, în prezenta cauză autorul excepției invocă o problemă de interpretare și aplicare a legii, vizând modul de aplicare a sancțiunii contravenționale complementare în raport de sancțiunea contravențională principală. Asemenea critici privind modul de interpretare și aplicare a legii, precum și cele referitoare la modul de individualizare a sancțiunilor contravenționale de către organul constatator nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Dumitru Mirancea în Dosarul nr. 15.738/299/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Teodor Rășinar în Dosarul nr. 1.468/242/2007 al Judecătorei Huedin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 529 D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Toadere Nicodim în Dosarul nr. 569/242/2007 al Judecătorei Huedin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 528 D/2008 și nr. 529 D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 529 D/2008 la Dosarul nr. 528 D/2008, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 30 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 1.468/242/2007 și nr. 569/242/2007, **Judecătoria Huedin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul**

de procedură penală, excepție ridicată de Teodor Rășinar și, respectiv, de Toadere Nicodim în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate în ambele dosare conexe se susține, în esență, că art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală instituie o diferență de tratament între acuzații penal care nu au fost trimiși în judecată și cei trimiși în judecată, diferență care nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, astfel încât constituie un act de discriminare ce contravine art. 16 din Constituție, precum și art. 20 din Constituție raportat la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În opinia autorilor excepției, dacă legiuitorul a dorit să acorde unele garanții procedurale inculpatului trimis în judecată, nu există nicio rațiune pentru care aceleași garanții să nu fie acordate și celui care nu a fost încă trimis în judecată, asigurarea unei apărări eficiente în folosul unei persoane acuzate fiind absolut vitală în cursul fazei inițiale a procesului penal.

Judecătoria Huedin apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi. Arată că „persoanele care, chiar fiind pusă în mișcare acțiunea penală împotriva lor, nu se găsesc în situația de a fi finalizată urmărirea penală nu au aceeași situație cu aceea a persoanelor care sunt trimise în judecată și care beneficiază de asistență juridică obligatorie”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie. Arată că „dispozițiile legale referitoare la cazurile stabilite de legiuitor în care asistența juridică este obligatorie în cursul judecării se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără discriminări pe considerente arbitrare. Faptul că prevederile legale indicate nu instituie obligativitatea asistenței juridice în toate fazele procesului penal și cu privire la toate părțile din proces nu este de natură să contravină principiului egalității în drepturi a cetățenilor. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel încât dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentele nu pot fi decât diferite”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Teodor Rășinar și, respectiv, de Toadere Nicodim în dosarele nr. 1.468/242/2007 și nr. 569/242/2007 ale Judecătoriai Huedin. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Asistența învinuitului sau a inculpatului*, care au următorul conținut: „În cursul judecării, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

Se susține că acest text de lege încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și ale art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, cu raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 312 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 17 aprilie 2008, Decizia nr. 102 din 14 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, și Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 3 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 711

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 3 teza finală
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „ArcelorMittal Galați” — S.A. în Dosarul nr. 11.052/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.052/233/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Societatea Comercială „ArcelorMittal Galați” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, în condițiile în care toate încheierile premergătoare, cu excepția celor prin care s-a întrerupt sau suspendat cursul judecății, pot fi atacate numai o dată cu fondul, faptul că, potrivit textului de lege criticat, împotriva încheierii interlocutorii prin care s-a suspendat executarea silită până la soluționarea contestației la executare recursul poate fi exercitat anterior, iar nu o dată cu fondul, creează mijloace inegale de apărare pentru părțile implicate în proces. Or, conform principiilor constituționale, fiecare parte trebuie să beneficieze de posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu îi creeze un dezavantaj față de cealaltă parte. Prevederile art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă și principiul fundamental al securității circuitului civil, întrucât partea care ar fi obligată să suporte efectele exercitării căii de atac este privată de garanțiile procesuale prevăzute de lege.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se subliniază că este atributul exclusiv al legiuitorului de a institui căile de atac și condițiile în care acestea pot fi exercitate, iar Curtea Constituțională se poate pronunța numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat reprezentând o normă de procedură a cărei adoptare este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție. Se face referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 403 alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.”*

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 alin. (2) referitoare la justiție. De asemenea, se mai susține nesocotirea prevederilor referitoare la dreptul la un proces echitabil, cuprinse în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut în numeroase rânduri obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză, soluția adoptată fiind de respingere a criticilor ca neîntemeiate.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 271 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 aprilie 2006, Decizia nr. 541 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 15 august 2007, Decizia nr. 1.010 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 27 noiembrie 2007, ale căror considerente sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 3 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Societatea Comercială „ArcelorMittal Galați” — S.A. în Dosarul nr. 11.052/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 713

din 17 iunie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 12.453.1/325/2007 al Judecătorei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.453.1/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin textele de lege criticate „s-a adus atingere principiilor căilor de atac, ierarhiei căilor de atac, controlului juridic ierarhic superior (inclusiv al dreptului la recurs) și, implicit, dreptului la apărare și la un proces echitabil”.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 8 alin. (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia. [...]*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.*”

Prevederile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. Totodată, sunt

invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai făcut în numeroase rânduri obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză, soluția adoptată fiind de respingere a criticilor ca neîntemeiate.

În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 251 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 116 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 20 martie 2006, și Decizia nr. 269 din 16 martie 2006,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 12.453.1/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 282582